Брой 50 ст. Варна, 26. III. 1921 г. Год. I. Брой 28.

Земледѣлска ПОБѢДА

Органъ на Варненската Окръжна Земледѣлска Дружба.

Излиза вторникъ и петъкъ.

АБОНАМЕНТЪ 30 лв. за година. ОБЯВЛЕНИЯ на по сч. официални по 1.50 лв., търговски по 1 лв. Годежни, венчални, некролози, изказване и благодарности по 30 лв. Всичко предплата.

Редакцията и администрацията се помѣщават въ печатница „Просвѣщение" ул. „Русенски" № 9 (въ зданието на Районния Комитетъ

Любомиръ.

Трудовата повинность — спасение за нещастния български народъ!

Трудовата повинность има за цѣль:

1. Да организира и използува обществено работнитѣ сили на страната, за да повишне производството и благоустройството ѝ.

2. Да развие у гражданитѣ, независимо отъ тѣхното обществено положение и имотно състояние, любовь къмъ обществениятѣ работи и физическия трудъ.

3. Да повдигне моралното и икономическо състояние на народа, като култивира у гражданина съзнание за задлѣжнината му къмъ себе си и обществото, като го приучи къмъ рационалнитѣ методи на работа по всички отрасли на народното стопанство.

(Изъ закона за труд. повинность).

Между многото мѣропрития на земледѣлското правителство и парламентарната група съ цѣла и смисъла на програмнитѣ начала на Б.З.Н. Съюзъ—мѣропрития истински обновителни за покрусения отъ войнитѣ, погромитѣ, неканъ̆рностьта и алчностьта на народоотъ опарализирани водачи общественъ и държавенъ животъ, —най-важни и най-спасителни за озлочестения народъ безспорно сѫ: законътъ за трудовата повинность и законътъ за трудовата поземлена собственость, който въ тазъ сесия на Народното Събрание ще се прокара.

Злополучната последня война разстрои напълно и економическия битъ на страната. Тя организира и впрѣгна всичкитѣ сили на народа въ своя услуга за народоопазване срѣщтара за убиване и за подръжка на армията. Производителниятъ трудъ за земледѣлие, за индустрия—за култура и общебрѣстъ̆ка за дълго: всичко, що бѣше събрано въ страната като запасъ, се изчерпваше постепенно при лудо прахосничество, а и много бѣ изнесено контрабанда отъ разнитѣ спекулянти-кожодери, спомагани отъ самитѣ управници военни и граждански. Направа на пѫтища, направа на желѣзници, мостове, изграждане на училища и други обществени здания, направа на нѫжни се прѣустанови за дълго. Дѣцата на народа, особено по селата, се учеха и продължаваха да се учатъ, въ училища-колтори при невъзможна обстановка, мизерия и пособия, а селенинтъ и добитъкътъ му се измѫчваха и изнурѫваха по напинтѣ изринати пѫтища. На туй отгоръ войне и погрома сѫ позорень и непаснелень мирень договоръ, въ сипата на който много отъ богатствата на страната, които бѣха останали непропилѣни и запазени, трѣбваше да се дадатъ и още давать на побѣдителитѣ; освѣнъ това ни се наложи милиарденъ данъкъ, който трѣбва да изплащаме точно на сроковетѣ.

Положение тежко, безнадежно дори, грозно!

Още по-вече, че войнате подкопа всички темели на политико-обществения и економическо-стопанския животъ на народа и най-главния отъ тѣхъ—честьто, добросъвѣстното трудолюбие.

Честьто, добросъвѣстното трудолюбие—темелятъ на морален животъ.

Отъ тамъ, покрай обществената и личната мизерия въ живота при невидяла сѫщотия на всичко необходимо — и страшната морална мизерия, която се изразява въ разврать, лудъ копнежъ по богатства съ лъжа, измама, кражба, контрабанда и спекула.

Да бѫдешъ честенъ и добросъвѣстно трудолюбивъ — е равносилно да минавашъ за алчакъ и да изнемогвашъ въ бѣднотия.

А милиардитѣ трѣбва да се изплащатъ, разстроенитѣ економическо-стопански животъ да се постройва и развива, пѫтищата поправатъ и нови правятъ, разсипанитѣ прѣзъ войната училища и други обществени здания да се ремонтирать, природнитѣ богатства — гори, мини да се разработватъ рационално и създаватъ отъ тѣхъ богатство, да се развиватъ и разширяватъ разнитѣ индустрии, занаяти, да се даде синенъ тласъкъ на рационално земеделѣние въ неговитѣ отрасли и м. др.

А за всичко това трѣбва организиранъ общественъ трудъ.

Трѣбва мало и голѣмо отъ народа да се впрѣгне въ трудъ и отново прѣдъзнита въ добродѣтелитѣ на труда.

Идеята за организиранъ общественъ трудъ, реализиранъ по най-рационални методи, само можа да отърве държавата отъ пълно разстройство, да спаси народъ и отечество отъ окончателна погибель, да отстои несьта народна относно договоритѣ задлѣжения, да придобие отново изгубеното народно довѣрие, у близки и далечни народи, да закрѣпи и задрави положението при редъ, законность и миръ, да затвърди у народа вѣрата въ неговитѣ жизнени сили и свѣтли сѫдбини и отъ разстроения политически, економически и морално народъ да образува по добъръ инструментъ за политическа сила, економическо-стопанска мощь и морална енергия, та по благоустройство и доброчестина той, озлочестения, опеправданъ и обезвѣренъ въ бѫдащето си народъ сега, да стане образецъ за подражание и завиждане.

И тазъ идея не можеше да излѣзе отъ другадѣ, освѣнъ отъ нѣкарта поѣ на работния земледѣлски народъ. Тя е генеилна и единствено спасителна идея на В. З. Н. Съюзъ и одѣйствието и е дължи изключително пакъ на него въ лицето на изходящитѣ отъ него земледѣлско правителство и парламентарна група.

Наборитѣ на постоянната трудова повинность на изведенитѣ отъ двата пола тепъра ще се свикватъ; ала извънредчата, въ които сѫ длъжни да участвуватъ всички български граждани до 50 г., вече по цѣлото царство е въ разгара на работата: междуселски пѫтища се правятъ, мостове, училища се зидятъ, улици въ села и градове се правятъ, блата се изпилватъ и много, и много други.

И тъй българският народъ е трудолюбивъ и организиранъ въ своя общественъ трудъ, той ще направи чудеса: не само по благоустройство България ще заприлича на градина, но и богатства силно ще се увеличаватъ, натрупватъ, изнасятъ, та въ скоро врѣме ще се забрави тяглоевина сега животъ и ще започне животъ при спорность и благоденствие.

И когато до сега всичко партизанско и лѣниво си дереше гърлото да крѣщи срѣщу тазъ спасителна идея за трудовата повинность, сега, впрегнати въ нея не само че замлъкнаха, не само че почнаха да признаватъ голѣмата народна и лична полза отъ нея, но и започнаха да работятъ съ покорство, добро съвѣстность и—веселие дори.

И почувствуваше и силата на държавната земледѣлска власть. Комунистичитѣ общини, (а комуниститѣ сѫ най-силната опозиция на трудовата повинность, защото тѝ цѣли да обогати, общественѝ и облагороди народа, а тъкъ, по тѣхното разбиране, за да се създаватъ условия за тѣхното деранжно идеално общество и държава, трѣбва да се разстрои живота до послѣдня степень на озлочестения въ мизерия материална и духовна; — „колкото по злѣ, толкова по-добрѣ", казватъ тѣ), да, и комунистичитѣ общини сега, виждане ги, усърдно да работятъ за прилагането на трудовата повинность — да работятъ за своето провалване, защото тя главно ще инъ подрине почвата подъ кракатa.

Дори и хлѣвоустиятъ Добриновъ отъ „Миръ" и той вже да величае закона за трудовата повинность.

Така, прѣдъ всѣко благородно, хуманно, спасително дѣло всички зли езици занѣмяватъ най-сетнѣ.

И прѣдъ това най-велико спасително, обновително, облагородително и възпитателно дѣло на Б. З. Н. Съюзъ — приложението законътъ на трудовата повинность — най-сетнѣ занѣмѣха всички злостни осиявачи и критикари; впрегнати въ организираната обществена работа по благоустройството и обогатяването на България, тѣ почватъ да се осмисляватъ, почватъ да чувствуватъ, какъ труда ги облагородява та сега вече да опобряватъ и да се радватъ на резултатитѣ отъ своя трудъ.

И малката България нѣма да затине!

Тя ще се облагородява, възнесява и обогатява сѫ повече и повече!

И ще стане завистливъ примѣръ за подражание, отъ други малки и голѣми!

И ще стане на честь и показъ на цѣлия свѣтъ.

И това тя ще дължи на земледѣлския законъ за трудовата повинность.

Ще го дължи на Б. З. Н. Съюзъ, чиято рожба е той!

Да живѣе, прочее за вѣчни времена мощния, народолюбивия Б. З. Н. Съюзъ!

По изборитѣ

за училищни настоятели въ Варна.

На 10 априлъ ще се произведатъ избори за училищни настоятели въ гр. Варна, вслѣдствие разтурянето на комунистическото котерийно настоятелство, което и училищното дѣло бѣ обърнало на партизански вертепъ и гнѣздо на обществена позкара. На 10 Априлъ Варненското гражданство, има да държи единъ националенъ изпитъ; българския елементъ въ Варна сѫ своята бюлетина въ изборитѣ за училищни настоятелства ще има да доказва между другото и своето гражданско съзнание.

Въ идения случай изборитѣ за училищни настоятелства сѫ единъ актъ отъ високо обществено значение. Не ще бѫде прѣувеличено, ако по съдържание ги съпоставимъ на ранно стжпало съ борбитѣ по църковния въпросъ. Нека никому това се не зловиди. Борбитѣ за църковна самостоятелность не цѣлѣха ни прѣдимно изнъкването на нашата национална мощь, съ което се откриваше и пътя на политическото не робство подъ Турция? Е, добрѣ, имесъ общественото ни се ли гнѣти подъ политическия яремъ на прѣвратитѣ понятия за обществено и духовно прѣустройство? Разликата е само въ това, че борбата по църковния въпросъ бѣ борба съ чужди нации, а тая по училищнитѣ работи е борба съ побѫркантѣ умове на единъ националенъ рецидивизъмъ— комунизма.

Въ името на тия разбирания, останалитѣ политическигрупи чрѣзъ свои избрани прѣдставители свикаха общо събрание, за да обсѫдятъ за една обща акция въ прѣдстоящитѣ избори за училищни настоятели въ града. За голѣмо обаче, съжаление пълно съгласие не можа да се постигне, при всичкото благоразумие на нѣкой отъ тѣхъ. Радикали и дем ократи сѫдса свитѣ врѫзки съ останалитѣ политически групи. Първитѣ, вдъхновени отъ рѣчьта на г-нъ Костурковъ произнесена публично слѣдъ първото ни заседание, въ което по принципъ се бѣха всички прятелски на настроени.

Останалитѣ групи, вѣрни на своя национально обществен дѣлъ си подадоха рѫка за съвмѣстно дѣйствие върху известна платформа и условия които скоро ще бѫдатъ уповѣстени на варненското гражданство.

Отъ наша страна, ний приѣтствуваме гоя жестъ на съглашие и увѣрени сме, българитѣ въ Варна достатъчно ще реагиратъ за доказатъ, че тѣ високо сѫ се издигнали надъ своето национално съзнание, ще прицѣлятъ достойно значението на тия избори, като сѫщеврѣмено дадатъ добъръ урокъ на ония, които издигатъ партийнитѣ си интереси надъ всичко.

Г-нъ Я. Добревъ, бившиятъ Варненски Окръженъ Управитель; а сега въ Българската летачка въ Бернъ, Швейцария, отъ нѣколко дни е въ Варна. Г-нъ Добревъ е въ отпускъ и ще прѣстои въ града до 6 априлъ.

Гражданско учение.

Политически права и длъжности на гражданитѣ.

У всѣка държава, която не е подъ кракъ на нѣкой деспотъ, гражданинътъ има нѣкаква намѣса въ управлението и нѣкаква си власть. Но той нерѣдко върши това направо; всѣкой единъ самъ не гласува законитѣ и не разсяжва какъ да се приилагатъ, а си избира повѣренници, на които си прѣдрява правата и които отъ негово име водятъ общитѣ работи.

Тия права на гражданинъ, наречени **политически права**, сѫ най-драгоцѣнни; за тѣхъ и най-много трѣва да боли всѣкия гражданинъ. Колкото е голѣма облагата да бѫде человѣкъ членъ на нѣкой добрѣ устроенъ народъ, който прави честити всички, толкова е важна правдината, която дозволява на всички да работятъ за неговото добруване. Държавата е сборъ отъ всички граждани; тя ще бѫде такава, каквато я направятъ,—честита, ако и се грижатъ, ако всѣкой залѣга за нейното добруване, за нейната независимость; тя ще линѣе и гине, ако всички я остаеятъ, ако всѣкой прѣдпочита частнитѣ си интереси отъ народнитѣ интереси.

По това много кривъ е нехайниятъ гражданинъ, който не обича да се бърка въ общитѣ работи оня, който малко кае за избирателнитѣ си права, та остави на други гражета да избираатъ и нарѣждатъ народни прѣдставители. Има граждани, които за хвала имать това си нахалство и се **мислятъ**, че имать ялнъ **характеръ**, **който** имъ дозволявалъ да се дѫржатъ на страна отъ партизански борби; но такива забравятъ, че и да ги не кара нѣкой да се борятъ съ нѣкого, тѣ сѫ длъжни да спомагатъ колкото имъ идѐ отъ рѫцѣ за доброто устройство на обществото.

Нехайниятъ гражданинъ прави голѣма погрѣшка, когато се въздържа отъ нѣкой изборъ. Ако всички, които правятъ като него, намѣсто да не хаятъ за отечеството си, съединѣха и си напрѣгнѣха силитѣ, за да избератъ достойни и независими прѣдставители, тия бѣха го избрали честито и благато. Когато надтвятъ бѣли върху отечеството, колко има да се каятъ и вайкатъ такива нехайковци, защото не се погрижили да си избератъ добри прѣдставители, които биха го повели изъ добъръ пѫтъ! Тѣ теглятъ отъ злочестинитѣ му—и стои нъмъ се на покрай тѣхъ ще страдатъ отъ това и други, ако и да не сѫ толкова криви, и тѣхното тегло трѣбва да падне възъ главитѣ на нехайнитѣ, които сѫ приготвили поражения.

Избирателятъ се радва на важни права: но и длъжноститѣ, сѫ много и годѣми; първата отъ тѣхъ е да бѫде **независимъ**, та да се не води по волята на други. Който иде да гласува, трѣбва да помни, че това той прави за доброто на мѣстото, че отъ избора, какъвто ще изпадне, може да излѣзе за отечеството или добро, или неизмѣрно зло. Затова трѣбва да се постави извънъ всѣко влияние и политически страсти и да си даде гласа за хора, които мисли за способни да изпълнятъ службитѣ, за които го избира.

Да бѫде человѣкъ независимъ често бива тъй мъчно, що мнозина граждани като усѣщатъ, че трѣбалло би да бѫдатъ такива, а не имъ се може, мислятъ, че избѣгватъ изъ тая мъчнотия, като не идатъ да гласуватъ.

Такива избѣгватъ отъ една погрѣшка, та падатъ въ друга една, а не правятъ що сѫ длъжни. У такива нѣма гражданска доблѣсть, която да имъ дуне: „Прави що то си длъженъ, на каквото ще да стане". Не ставай като водачъ, нито глава на партия; остави да се водятъ оня, които не могатъ безъ водачъ; а ти гласувай съвѣстно спорелъ убѣжденията си, безъ да показвашъ голѣмщина, нито лъжъ слабость.

Избирателятъ трѣбва да се не бърка въ сплетни нито да употрѣбява влиянието си инакъ, а само по похвалѣнъ начинъ, като освѣдява, когато може, сѫгражданитѣ си въ гласуването имъ, на ги остава съвѫршено свободни да си избератъ когото обичатъ.

Изборътъ на избирателя е много важно нѣщо, защото изборътъ отъ по-вечето избиратели ще даде свѣстни или несвѣстни избранци, и може би да измѣни сѫдбитѣ на отечеството. За това който гражданинъ обича мѣстото си, той прѣди да гласува, прѣмишлява за избора, който има да стори: той прѣмишлява какве е службата, за която трѣбва да стане изборъ и търси най-способния человѣкъ, който ще може да я извърши, та си дава гласа за него. Той не се вдава да го поелѣкатъ партизански кандидати, защото знае, че може человѣкъ да се съмнява за способностьта на хора, които се натрапва и се обаждатъ за да ги избератъ, а че истинското достоинство се тан, та трѣбва да се търси.

Когато избирателятъ гласува по съвѣстьта си, той приема и да излѣзе отъ избора, като изказъ (изражение) на народната воля. Ако изборътъ не излѣзе спорелъ какъвто го е желалъ, той божежъ си остая убѣденъ, че си е извѫршилъ що билъ длъженъ, и че ако всички бѣхя сторили като него, дѫржавата щѣше да бѫде добрѣ управлявана и че установенитѣ власти щѣха да работятъ за народно добро.

Кандидатътъ за изборъ има още по-важни длъжности отъ длъжноститѣ на избирателя. Прѣди да пристане или да пожелае да го избератъ, той трѣбва да изпита самъ себе си добрѣ: да се попита да ли прилѣга той на службата, какъвто е и дали ще може да се прѣпадне, колкото трѣбва на общата работа, за да извѫрши службитѣ, на които щатъ го поканятъ.

Ако тоя личенъ изпитъ му докаже, че не е способенъ да извѫрши длъжноститѣ, каквито се искатъ за службата, която му прѣдлагатъ, той трѣбва да прѣкажи и отклони честьта, която му прѣдаятъ и да помоли избирателитѣ да си дадатъ гласа за другиго; ако ли нѣкъ се усѣща достоенъ за довѣрието, което му даватъ, той е длъженъ да пристане да го избиратъ та да направи за отечеството си жертва отъ нѣколко лични интереси и отъ спокойствието и тишината си.

Щомъ нѣкой **избранникъ** приеме една служба или поръчка, длъженъ е прръвъ да залѣзне да опознае каква е та и какви сѫ длъжноститѣ, които й сѫ привързани. Трѣбва да залѣзне да ги изучи добрѣ съ убѣждение, че не може да извѫрши както прилича нѣкои длъжности, които едва на плитко познава. Да учѣе нѣкой да управлява дѫржавата то е и мжчно, и важно и не се придобива само съ една прикуа. То иска да има человѣкъ здраво и специално образование: да познава закона и историята на мѣстото, нравитѣ и обичаитѣ какъвто и потрѣбитѣ народни. То иска отъ чиновника да изучи службата, на която е поставенъ, за да не би да стори погрѣшки, които биха доказали лакость на управляванитѣ.

Здраве и Сила.

Да кажемъ нѣщо за мнението главата и рѫцѣтѣ, което се прави всѣка сутринь.

Всѣка зарань трѣбва да се поливаме, имете сѫ много и сѫ доста студена вода. Не бива само да си понамокрите образа: трѣбва да си пръскате обилно вода по шията, по ушитѣ и дори, ако нѣмате хрема, по раменетѣ и по гѫрдитѣ. Това мие твърдѣ скоро става толкова приятно, человѣкъ го усѣща толкова здраво, толкова укрѣпително, щото сѣдѣтъ нѣколко дни не може вече да го напусти.

Два пѫти на седмицата трѣбва да си мнете добрѣ главата съ сапунъ; то много помага да не капе косата и за да се сѫпъсаи человѣкъ отъ бѫлки и отъ умрзани болѣсти, каквито сѫ струпей и кепъ.

Едно нѣщо, което много чини и което мнозина отъ васъ дѫржатъ на нехайство, е чистотата на зѫбитѣ. Съ една малка четчица, която не е скѫпа, трѣбва да си търкате и мнете зѫбитѣ всѣки день, ако ви е мило да си пазите здрави и ялки. Внимавайте; не мнoги кѣсно ако не си ги гледате и пазите, тѣ ще почернѣятъ, ще се развалятъ и ще ви зададатъ тежки болки, и ще подадатъ единъ по другъ. А когато зѫби ви не останатъ въ устата, за да дѫвчите хранитѣ, стомахътъ ви нѣма да забави да се оболи.

Колкото за рѫцѣтѣ, вий трѣбва да си ли мнете съ сапунъ всѣки пѫтъ, когато напустете работата. Прочетете се никога ви не ядете, или да си ѣлетате, безъ да сте си омили по напрѣжъ рѫцѣтѣ добрѣ. Съ омити рѫцѣ, съ натъркени дрѣхи, съ счесани коси вие ще бѫдете за прѣдъ хора.

Но не стига само да си мнете образа, шията, рѫцѣтѣ. Цѣлата си снага трѣбва да си мнете често. Всички вие, които сте млади и здрави, не бива да се двоумите да си мнете най-малко по веднъжъ на седмицата цѣлата си снага съ студена вода. Едно корито, една дебела гѫба, ето ти всичко, що трѣбва за това мнение. Само внимавайте **добрѣ**, да правите това много бързо, да се натривате и обливате много скоро, за да не настинете. Мнение съ студена вода не бива да трае по-вече отъ половина минута. Това трѣбва да се прави зимѣ и лѣтѣ, а ако можете го прави всѣка зарань, то отъ това по добро нѣма: то не само нѣма да ви направи зимоpнчеви, а ще ви калки да трайте на студъ, ще ви „забрани отъ настинка. Никакъ недѣйте се бои отъ студена вода. По-вече я обичайте, тя е най-добрата приятелка, тя ви прави чисти, бодри и сѫрдати.

Лѣтѣ ще сторите добрѣ да се кѣлнете въ студената вода по рѣкитѣ и потоцитѣ; то е много хубаво нѣщо, защото ще се научите да плувате. Помнете само, че за да ви понесе добрѣ кѣлнането въ рѣката, трѣбва да е кѫсо, трѣбва да излизате изъ водата, щомъ вземе да ви е студено и ви заклъцатъ зѫби.

Най-много помнете това: никога не бива да се кѣлнете веднага, щомъ сте яли ели. Който забрави това сѫществено правило, може да плати сѫ живота си. Трѣбва да оставите да се прѣмине два часа **отъ** **какъ** сте яли, на тогава да влизате въ водата.

Лѣтѣ, когато има прахъ и когато человѣкъ ходи по-вече, трѣбва да ѣе миятъ краката всѣки день. Прочете се, било кога ставате отъ сѣнь, било кога да си лѣгате да си топите краката въ корито съ студена вода, и да си ги жулите и чистите бързо.

Не забравяйте, че здравето на кожата не го бива безъ **чистота по дрѣхитѣ**. Напусто би се милъ человѣкъ, напусто би се чистилъ и жулилъ снагата, ако се тя досега цѣль день до дрѣхи утъкнали въ потъ, въ прахъ, въ мазнина. Такива дрѣхи усмѫрдяватъ наоколо человѣка въздухъ, развалятъ го и го пълнятъ съ пакостливи заразы.

Колкото прости, колкото нищо никакви и да сѫ дрехитѣ ви, дѫржте си ги чисти. Истривайте тѫ отъ прахъ и перете си ги, ако дотрѣбва.

Накажо, гледайте си и пазете си чиста кожата: дѫржте я росна, чиста, пѫрвава. Ако не правите това отъ приимка, отъ почетъ, правете го божежъ отъ интересъ: здравето ви, животътъ ви на това гледатъ.

Какво стана у насъ.

Земледѣлско дѣвическо училище. Бургазкиятъ окруженъ съвѣтъ и постоянната комисия сѫ рѣшили да се прѣвърне низшето земледѣлско училище въ Айтосъ въ срѣдно дѣвическо земледѣлско педагогическо училище още прѣзъ идущата учебна година. Ще се приемать дѣщеритѣ на земледѣлци, свѫршили прогимназия, тѣ ще живѣятъ на пансионъ въ училището. Слѣдъ свѫршването на училището ще се назначаватъ за учителки по селата по земледѣлие и педагогика, както и по земледѣлскитѣ отрасли: пчеларство, бубарство, млѣкарство, градинарство, овощарство и пр. Съвѣтътъ е отправилъ молба до министра на земледѣлието да одобри това му рѣшение.

Увеличение размѣра на дѫржавнитѣ земи. Мнѣото на земледѣлието съобщава до районнитѣ горски инспектори и лѣсничеи, че дѫржавна собственость ставатъ, съгласно закона за увеличение размѣра на дѫржавнитѣ земи, само пространствата надъ 200 декари и спорнитѣ гори, за които не сѫ депозирани въ закономия срокъ спогодителни протоколи.

Трактори. При трудовата дирекция задачера се състоя търгъ за доставката на 30 трактора, сѫ които ще се обработватъ дѫржавни ниви отъ прѣзия трудови наборъ. Участвували сѫ нѣколко европейски и американски фабрики, които сѫ се конкурирали усърдно. Резултатитѣ отъ търга ще бѫдатъ извѣстни идущата седмица.

Курсъ. Курсътъ за подготовка на механици за моторнитѣ плугове, уреденъ отъ трудовата дирекция, привѫрши задачера занятията си. Отъ 50 курсисти, 34 сѫ завѫршили курса съ успѣхъ и трудовата дирекция веднага ги е изпратила на работа въ разнитѣ производителни области. Занятията сѫ ржководени отъ инженеръ Р. Н. Василевъ.

Печ. „Просвѣщение"—Варна

Марийнска Дѫржавна Болница.

ОБЯВЛЕНИЕ № 709.

гр. Варна, 19 Мартъ 1921 год.

Управлението на Марийнската Дѫржавна болница извѣстява на интересующитѣ се, че на **28 Мартъ** 1921 г. въ 9 часа прѣзъ обѣдъ въ Варненъ. Окружно Управление ще стане спазаряване за отдаване на прѣдприемачъ доставката на разни хранителни продукти нужни на болницата за прѣзъ м. Априлъ т. г.

Забѣлѣжка: По отношение II до V група вид. прѣдприятието ще се счита за зрѣлие до деня на сключване договоръ, ако предложения на 14 того търгъ бѫде утвѣрденъ.

Общата стойность на прѣдприятието възлиза на около 100000 лв., което е разпрѣдѣлено на V групи.

I група хлѣбъ	на около	17000	л.
II „ млѣко прѣсно и кисело	„	30000	„
III „ месо	„	30000	„
IV „ бакалски стоки	„	20000	„
V „ зарзавати прѣсенъ и сухъ	„	3000	„

Спазаряването може да става за цѣлото прѣдприятие или по отдѣлно за групитѣ.

Залогъ за участие въ търга е 5% отъ стойностьта на прѣдприятието.

Разноскитѣ по публикацията на настоящето сѫ за смѣтка на прѣдприемача.

Документи не се изискватъ.

Управлението на Болницата.